

Aposta Jove intensifica el treball en les universitats públiques valencianes

El 14 de Desembre, Joves Socialistes del País Valencià va celebrar el seu Comitè Nacional, en el qual vam participar. L'ocasió ho mereixia. La importància de treballar de valent en les Universitats s'ha materialitzat en una proposta comuna de JSPV, Campus Jove i Aposta Jove, de crear una plataforma de caire progressista i d'esquerres per tal de treballar de manera conjunta en l'àmbit universitari.

Des d'Aposta Jove donem suport actiu al treball que es fa quotidianament a les universitat, per tal de defensar els drets de l'estudiantat i dels treballadors i treballadores més joves. I allí continuarem estant, a amb més forces i de manera col·lectiva amb altres entitats.

NOSALTRES DECIDIM

Amb premeditació i alevosia. Així és com el Govern del Partit Popular ha volgut proposar la reforma de la llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs. Una reforma que ens transporta als durs anys on les dones adinerades fugien a Londres per tal d'avortar i les pobres s'arrisquen a morir en l'intent.

Contingut:

Actualitat	2 i 3
Denúncia	4
Volem ser les sabates de la societat.	5
Exiliades pel món	6
Un disc, Un llibre, Una pel·lícula	7
Agenda Cultural	8

Nace una plataforma progresista y de izquierdas de ámbito universitario

Aposta Jove UGT-PV se adhirió el pasado mes de diciembre a un manifiesto junto con JSPV, Campus Jove y otros grupos estudiantiles a través del cual se crea una plataforma con el objetivo de sumar esfuerzos en la defensa de los valores e ideas de izquierdas y progresistas en el ámbito de las universidades valencianas. El motivo de emprender este proyecto conjunto se debe a que actualmente no existe una fuerza organizada común de ámbito autonómico que sea referencia para los movimientos estudiantiles progresistas y de izquierdas del País Valenciano.

Una de las grandes motivaciones que

nos han llevado a la juventud ugetista a formar parte de este proyecto es principalmente porque cada día son más los y las estudiantes, que tienen que trabajar a la vez que estudian, y son estos lo que suelen tener peores condiciones laborales en sus puestos de trabajo, en muchas ocasiones en la economía sumergida, siendo las grandes víctimas de la precariedad laboral que por desgracia sufrimos las y los jóvenes de este país. Y también, son cada vez más las y los trabajadores desempleados que han optado por volver a la universidad, aunque no todos los que quieren pueden permitírselo, y para ellas y

ellos también tenemos que tener respuesta.

Y sobre todo, porque no se trata solo de hacer política en la universidad, que es imprescindible, se trata de mandar un mensaje, de tener un grupo de estudiantes que sea canalizador de nuestras reivindicaciones, se trata de que en la universidad se vuelva a hablar de conciencia de clase y recordar que las grandes movilizaciones sociales, los últimos grandes cambios en este país nacieron de dos sitios: de las universidades y de los centros de trabajo, y nosotros tenemos que trabajar para intentar ser motor de ese cambio.

Homenatge a Vicent Andrés Estellés del món del treball

La UGT-PV i CCOO-PV, amb la col·laboració d'ACPV i les federacions d'ensenyament de CCOO i UGT, van organitzar el passat 9 de desembre, a l'Octubre Centre de Cultura Contemporània, un acte d'homenatge del món del treball a Estellés: diferents representants sindicals van llegir fragments dels seus poemes que més tenen a veure amb l'àmbit

del treball i la reivindicació de classe.

Des d'Aposta Jove vam participar en aquest particular homenatge amb la lectura de dos poemes.

A més, el Cor Leonard Giner va cantar algunes cançons, la Muixeranga de València ens va rebre i va acomiadar l'acte (al hall de l'Octubre) aixecant unes magnífiques figures humanes, i la colla

de Dolçainers Estrella Roja van cloure l'acte amb el so de la Muixeranga.

La UGT posa en marxa el "Foro Joven"

El passat 19 de desembre els responsables en matèria de joventut de totes les comunitats autònomes i federacions de la UGT vam reunir-nos a través de videoconferència per tal de posar en mar-

xa un "Foro Joven" a través d'una Plataforma online dirigit a joves afiliats i afiliades menors de 35 anys, amb l'objectiu de promoure la participació interna i generar debat.

Per tal de seguir aprofundint en la matèria s'ha convocat una II Trobada de Joves en Madrid per al proper 15 de gener.

Us mantindrem informats i informades en els següents butlletins.

Assemblea de delegats i delegades: per uns pressupostos dignes.

El passat 10 de desembre es va celebrar una assemblea de delegats i delegades als cines ABC Park de València, per tal de mostrar el nostre rebuig cap a uns pressupostos autonòmics per a 2014 que no resolen cap dels problemes del País Valencià., el primer i principal el de la desocupació i junt a ell el desmantellament de l'Estat de benestar, i de tot allò que és públic en general.

Són uns pressupostos ineficaços, que no van a servir per als problemes reals. Aquestos no sols haurien de cobrir part del deute, si no atacar els problemes dels valencians i valencianes, defensar allò públic i un Estat social, que és l'in-

strument que suposa un suport als treballadors i treballadores. Sense una sanitat, una educació pública i gratuïta les rendes del treball hauran de dedicar-se a despeses que fins ara cobria l'Administració.

Abans de l'assemblea un miler de delegats i delegades es concentraren a les portes del Palau de la Generalitat.

Total rebuig a la reforma de la llei d'interrupció voluntària de l'embaràs

Nosaltres declarem alt i clar QUE ESTEM FARTES de tornar al segle passat o, pitjor, a l'anterior. Sembla que el Sr Ministre enyora els viatges a Londres i Amsterdam. Quan les riques es feien raspats!, i les pobres, què?...

El Sr. Ministre Gallardón encara no ha entés que som ciutadanes

de ple dret. Que nosaltres decidim si parim o no parim. Que el nostre cos és el nostre dret... Són tants i tants els drets que no ha entés, que des de la Coordinadora feminista pel Dret a Decidir i des de la UGT-PV traslladem el nostre rebuig total a la seua proposta de llei de reforma del dret

a l'avortament a l'Estat Espanyol i sol·licitem la dimissió immediata del Sr Ministre Gallardón.

Gallardón s'obstina en imposarnos la seua moral, la seua falsa moral. Una moral que ens redueix a simples recipients, objectes. Desgraciadament, això som les dones per a ell.

Extret del manifest de la Coordinadora Feminista pel Dret a Decidir de València.

Presentem el Pla de Treball al Comité Nacional Constituent de la UGT-PV

Tal i com es recull a les resolucions congressuals de la UGT-PV després de l'últim Congrés, Aposta Jove té l'obligació de presentar al Comité Nacional les línies de treball que es duran a terme en aquests dos anys vinents.

A través del nostre portaveu, Juan-gra Martínez, membre nat del Comi-

té, es va donar detall dels objectius i accions planificades per tal de treballar, i que ja van ser explicades i legitimades per la Assemblea d'Aposta Jove que tingué lloc el passat mes de juny.

Treballar amb altres entitats i Consells de la Joventut, en els centres educatius i Universitats, crear més

consciència dels problemes de la joventut o augmentar l'afiliació jove en la UGT són algunes de les prioritats.

DENUNCIA!

En aquesta secció donem veu a les queixes de la gent jove. Si necessites expressar la teua indignació envia'ns un correu a jovennet@pv.ugt.org.

Otro año más se congela el salario mínimo profesional. A pesar de que desde el Gobierno afirman que ya se pueden sentir los signos de recuperación y salida de la crisis, las medidas que adoptan continúan asfixiándonos.

El SMI en España es de 645,30 euros, la misma cantidad que en 2013 y bastante inferior al los salarios mínimos de otros países, como por ejemplo Francia, cuyo SMI es de 1430 euros brutos al mes, o Reino Unido con 1179 euros.

Para salir de la crisis también es imprescindible una dignificación de los salarios en nuestro país, por lo que se debe situar el salario Mínimo Interprofesional en el 60% del salario medio nacional, tal y como recomienda la Carta Social Europea, la cual recomiendo releen nuestros gobernantes, ya que parece que han olvidado todo lo que en ella se recoge.

MARIA SEGOVIA

Xirivella, 29 años.

L'últim despropòsit del Govern del Partit Popular ha sigut retirar la cobertura de la Seguretat Social a totes aquelles persones que treballen a l'estranger, i que són en la seua gran part persones joves.

Aquesta reforma exclou de la seguretat social a aquelles persones que en situació de desocupació abandonen Espanya per un període igual o superior a 90 dies. Açò suposa que una vegada passats els 90 dies se'ls considerarà no residents i sols podran tornar a gaudir de la sanitat pública quan aconseguen un treball.

Es indignant, que els joves no sols tinguem que pagar les conseqüències d'una crisi que no hem creat i haguem d'emigrar a l'estranger en busca d'oportunitat laborals, sinó que a més ens retallen els nostres drets i ens excloguen del sistema públic de salut que fins fa ben poc era universal.

Quantes i quines més sorpreses haurem de suportar?

MANEL SAEZ

Vinarós, 29 anys

Volem ser les sabates de la societat

En l'actualitat tot aquell país que no incloga una secció específica dedicada a la investigació i el desenvolupament a la seua orgànica governamental, té un forat a la bossa, ja que açò representa una de les majors debilitats del desenvolupament sostenible.

Al País Valencià no hi ha cap tipus de compromís legal amb la investigació per a evitar la dependència de les fluctuacions econòmiques, com tampoc trobem cap compromís com aquest a la resta de l'estat espanyol. No hi ha cap carrera científica definida. El Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i les Universitats tenen figures independents i les investigacions de cada organisme no es coordinen amb la resta. A més, la convocatòria de places no es fa seguint una planificació científica ni un criteri de canvi de model econòmic, com ens varen vendre a la fi dels anys de bonança, sinó segons el romanent pressupostari. La investigació a l'estat espanyol és com un anell, fa bonic però no és necessari per a res, ni per a caminar, ni per a resguardar-se del sol o del fred.

Al món de la investigació pública, entrar a formar part d'un grup no significa que et quedes durant tota la carrera professional, però ha d'existir la possibilitat de formar un grup propi si es demostra capacitat per liderar-lo o quedar-se en un ja format després de l'etapa formativa si s'acredita la capacitat investigadora

recursos econòmics i de temps empleats en la formació de la persona investigadora serà enorme. El perill està en dependre tan sols d'ajudes ja que podrien tornar a produir-se situacions d'explotació laboral i abusos varis, com passava fins 2006 amb persones investigadores que encadenaven beques i no començaven a cotitzar fins a ben passats els 35 anys.

Avuí en dia, en plena crisi, per una banda les ajudes (contractes amb termini concret) es redueixen però segueixen mantenint unes poques per a recursos humans, es a dir, les persones investigadores. Per altra banda, la reducció de l'oferta pública de contractes fixes en organisme d'investigació s'ha reduït de 681 places en 2007 a 15 en 2013. Els programes de reincorporació Ramón i Cajal i el postdoctoral Juan de la Cierva han disminuït en un 30% el nombre d'ajudes convocades. Per tant ara tenim un problema de continuïtat.

La continuïtat a la carrera investigadora no existeix, ens han condemnat a contractes temporals. A nivell pre o postdoctoral junior canviar de grup investigador suposa un enriquiment. No és així per a les persones que gaudeixen d'una ajuda Ramón i Cajal, investigadores amb trajectòria demostrada que han tornat a l'estat espanyol per a liderar grups i crear noves línies d'investigació. En un principi aquestes ajudes es conceberen amb el compromís de la consolidació a les Universitats o CSIC, però

ara es troben amb el problema de l'oferta pública. És un panorama desolador i molt greu ja que han creat alguna cosa del no-res, amb grups que han costat anys de formació i que ara corren el perill de quedar-se sense la persona investigadora principal.

Al País Valencià en concret l'ERO del Centre d'Investigació Príncep Felip ha marcat un abans i un després. Ha posat de manifest de la manera més dura possible la necessitat d'una política científica planificada. El nostre territori està sobresaturat d'infraestructures i edificacions, a més la combinació d'agricultura i turisme no és suficient per a oferir treball de qualitat a tota la població activa de l'estat. L'economia alemanya, per exemple, ha augmentat un 60% la inversió en investigació i desenvolupament (I+D) en els últims 8 anys. A més a més, les empreses espanyoles no estan preparades per a liderar un sistema d'I+D competitiu. La prova és que més del 50% d'ajudes destinades a innovació empresarial queden desertes. Sense sistema públic d'investigació no podem tindre resultats independents, garantia d'objectivitat i compromís amb la societat. La investigació pública no pot ser cap complement decoratiu dins d'una economia estatal, ha de ser un pilar fonamental, les sabates.

Article escrit per
Joves Investigadors

Exiliades pel món

LAURA CORDELLAT

Hace unos 6 meses se me presentó la posibilidad de venir a Suiza a trabajar, lo que parecían unas muy buenas condiciones se convirtieron en una simple esclavitud como las que podemos encontrar en cualquier parte de España, y al comentarlo en el trabajo la respuesta que obtuve fue que bueno era una oportunidad y que no debería quejarme que en España no tenemos nada. Bueno ese fue mi primer contacto con la realidad de la inmigración en el extranjero, por lo que decidí coger mis cosas e irme a buscar otro trabajo.

A partir de ese momento comprendí que este viaje no era el que había emprendido años atrás en Londres para conocer la cultura, el idioma y formarme mejor como persona, pues ese viaje tenía retorno y estaba por gusto.

En esta nueva etapa de mi vida a diferencia del otro viaje, deje sueños a medias, proyectos a mitad, la carrera sin terminar y además estoy en un país del que desconozco el

idioma, lo cual es una barrera muy amplia.

Estar exiliado no es “Españoles por el mundo” no todos dirigimos grandes empresas o papa nos ingresa un cheque. Aquí tenemos que soportar lo que en España decíamos “Vienen a quitarnos el trabajo” y ahora lo disfrazan de “Nuestros jóvenes salen a buscarse la vida”. Lo que nos venden como la gran Europa como panacea a los problemas es la gran mentira, la verdad que no es lo mismo ser español, italiano o portugués que alemán o austríaco.

La decisión de dejarlo todo y venir aquí cuesta mucho de tomar, pues como ya he dicho antes es un cambio muy importante, pero el que no arriesga no gana, y en España se han cargado nuestro futuro por ello creo que hemos de buscarnos la vida donde nos dejen, no creo que seamos una generación perdida sino que somos una generación regalada, regalamos nuestra formación a los países vecinos y no tan vecinos, regalamos nuestra mano de obra y regalamos todo lo que se había invertido en futuro.

Con noticias como la de la semana pasada donde el gobierno se plantea dejar sin Seguridad social a todos aquellos que queramos volver a España hasta que tengamos un contrato de trabajo, creo que la decisión de irme fue la mejor que he tomado en mucho tiempo, un país que no respeta a sus jóvenes enviándolos al exilio, es un país que da vergüenza ajena y sin futuro.

Y sobre el espíritu aventurero, creo que los que tenéis el espíritu aventurero sois los que os quedáis en España, porque lo que es una aventura total es sobrevivir con esos sueldos, subidas constantes de impuestos... y encima que pretendan callarnos a golpe de decreto ley.

Laura vive actualmente en Zürich.

RICARDO BAYO

Responsable de Juventud de la UPA-Jóven

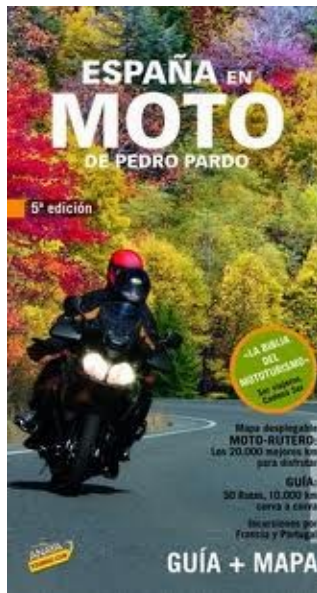
Un cantant

Joaquín Sabina

Sinceramente no soy muy aficionado a escuchar música, pero un cantante que me gusta mucho es Sabina. Muchas canciones escon-

den un mensaje en clave de crítica o te deja entrever pinceladas de lo que ha sido su propia vida y de cómo la ha vivido.

Por salirme un poco de la literatura habitual voy a hablaros de un libro que he leído hace poco y tiene mucho que ver con algo que me gusta mucho, viajar en moto.

El libro se llama "España en moto" y está escrito

por Pedro Pardo que es un periodista especializado en mototurismo y colaborador habitual de algunas revistas especializadas.

El libro enlaza muy bien no solo las rutas, también nos acerca a los paisajes,

historia y cultura de nuestro país. Lo que más me ha gustado de este libro es que te muestra que hay mucho y muy bueno cerquísima de casa, no es necesario subirse a un avión y hacer miles de kilómetros.

Un llibre

España en moto de Pedro Pardo.

Una pel·lícula

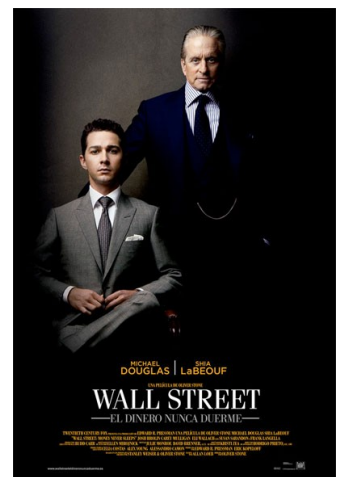
Wall Street de Oliver Stone

Wall street (El dinero nunca duerme) no es ni de lejos la mejor de la década ni nada por el estilo, sencillamente la vi hace poco y me dio que pensar.

Espectacular la falta de escrúpulos y de principios que puede llegar a tener

esa gente, como lo manejan todo a su antojo con el único fin de ganar más dinero y sin importarles lo más mínimo las gravísimas repercusiones que tienen sus actos en el conjunto de los mortales. Un claro retrato de la avaricia, que en mi opi-

nión, junto al egoísmo son las principales lacras, ya que están detrás de todos los grandes males de la humanidad, desde las crisis económicas como la que vivimos y desde la primera hasta la última guerra que se ha librado.

C/ Arquitecte Mora, 7-5^a

Telèfon: 96 388 41 20

Mòbil: 690 98 69 70

Fax: 96 388 41 55

Correu: jovennet@pv.ugt.org

Aposta Jove UGT-PV

@APOSTAJOVEUGTPV

APOSTA JOVE és l'organització dels i les joves afiliades menors de 33 anys al sindicat. Treballem en la defensa dels drets i interessos de les persones joves treballadores al País Valencià, i en reivindicar condicions laborals dignes als centres de treball.

La Coordinadora Nacional d'APOSTA JOVE la formem 16 persones, procedents de diferents sectors de treball i de diferents comarques del País Valencià. Treballem en totes aquelles àrees que ens afecten com a joves, ja siga l'acció sindical, la igualtat, els joves migrants, el medi ambient, l'educació i la formació, etc. denunciant les situacions d'injustícia que patim diàriament.

Agenda Cultural

gener

MÚSICA:

Soledad Vélez+Tvnnel: 17 de gener a la sala Wah Wah de València.

Homenatge musical V.A. Estellés: sis veus per al poeta: 22 de gener al Teatre El Micalet de València.

The Right Ons: 24 de gener a la sala Wah Wah de València.

Arthur Caravan: 25 de gener al Tulsa Café de València.

Lorena Gascón: 25 de gener al Casino Cirsa Valencia.

Smile + La hora del Té: 25 de gener a la sala Wah Wah de València.

Supersubmarina: 31 de gener a la sala República de València.

Efe Eme: Juan Perro en concierto: 31 de gener al Teatre La Rambleta de València.

Final Vinilo Valencia: Gipsy Casino+Pelicano+Red Buffalo: 31 de Gener a la sala Wah Wah de València.

EXPOSICIONS:

Ryszard Kapuscinski. El ocaso del imperio : del 18 de desembre al 26 de gener al MuVIM de València.

La ruta del bacalao. Ximo Bayo: del 28 de novembre al 2 de març al MuVIM de València.

CINEMA:

Invisibles, de Mariano Barroso i altres: el 15 de gener a l'Octubre Centre de Cultura Contemporània de València.

4^a ed. Ciclo de cine sobre Derechos Humanos: Kandahar: 15 de gener a La Nau de València.

Rambleta Docs: Casas para todos, de Gereon Wetzel: 26 de gener al Teatre La Rambleta de València.

TEATRE:

Democràcia: 24,25,26, 30 i 31 de gener al Teatre Micalet de València.

¡Si no ens paguen, no paguem! els dies 10, 11, 12, 16, 17, 18 i 19 al Teatre El Micalet de València.

Poder absoluto: els dies 29, 30, 31 de gener al Teatre Talia de València.